

We kochten onze Solex op de eerste verjaardag van ons trouwen, een maand voor de vakantie. „Kunnen we, voor we de grote vacantietocht maken, eerst nog wat oefenen”, zei Henk. Maar er was niet veel oefening nodig. Op een Solex rijdt iedereen immers zó weg. Ik deed er al de eerste dag m'n „verre” boodschappen mee en Henk bromde op zijn Solex naar en van het werk. Ideaal!

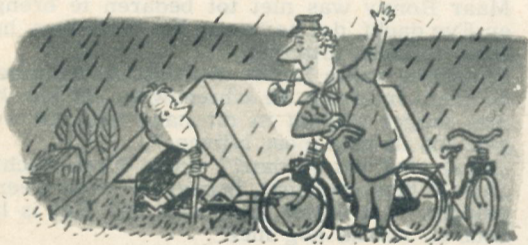

Vrijdagavond controleerden we onze uitrusting en toen begonnen....

Kleine **A**vonturen in een grootse vakantie....

Onze kampeertocht begon 's Zaterdags vroeg in de morgen. Ons doel: de Ardennen. We snorden vlot van stad naar stad, van dorp naar dorp. Heerlijk! Wat valt er met een Solex veel te genieten. Een prettig, vlot gangetje, maar toch ook weer niet zo overdreven hard. Je ziet veel meer dan met een auto.

Op het groene grasveld van een vriendelijke Brabantse boer mochten we onze tent opzetten. „Ik leg de Solex met een touw aan m'n enkel vast. Moet je ook doen. Stel je voor dat ze hem stelen”, zei Henk. En we deden aldus. We sliepen als rozen tot een benauwde schreeuw van Henk me ruw uit m'n slaap schudde. „M'n Solex! M'n Solex!”, brulde hij en ik zag dat hij van zijn luchtbed was afgegliden.

Toen kwam het hoofd van de boer door de tentspleet. „Kalm moar meneer, ik ben 't moar. 't Règent en ik docht, loat ik de Solexen van 'oe moar effe in 't schuurke zette. Moar 't ging nie. Ik gaf 'ne snuk as een trekpeerd, moar 'kreeg die'n brommer nie van ze'n ploats. Nu zien' ik pas da'ge de'r an vast leit.”

„Een Solex kan tegen regen”, zei Henk ondankebaar snibbig, nog helemaal ontdaan van de schrik. „Gade gullie nou moar weer lekker sloape”, lachte de boer. „'k Zal oe nie meer store. 't Is jammer.”

De volgende ochtend (stralend weer) namen we met gemak onze eerste heuvel. We draaiden rustig vanaf de top naar beneden, toen het plotseling tot ons doordrong dat er langs de weg steeds meer mensen stonden die ons iets toeriepen. In het begin zwaaiden we enthousiast terug, maar op de duur keken we verwonderd naar elkaar of er misschien iets raars aan ons te zien was. Maar Henk trok een gezicht van „wie doet me wat?” en reed met een pittig vaartje de heuvel af.

Steeds meer mensen stonden naar ons te wuiven en te roepen en bij het begin van het dorp, stond men zelfs rijen dik en uit de ramen hingen vrouwen en kinderen met vlaggen en wimpels te wuiven. Er moest iets bijzonders aan de hand zijn, maar gelegenheid om daar over te praten hadden we niet, want Henk reed wel twintig meter voor mij uit.

Plotseling zag ik een man met een emmer op de weg springen en voor ik kon schreeuwen was Henk al druipend nat van het water dat de man gul over hem had uitgegooid. Maar toen ik zo'n zelfde figuur op mij toe zag springen trok ik aan mijn remmen en zei die man in mijn beste Frans even de waarheid. En toen bleek dat er die dag in dat dorp een betrouwbaarheidsrit voor bromfietsen gehouden werd, want nog voor ik was uitgesproken reden rechts en links van mij de deelnemers door de dorpstraat.

Toen ik eindelijk na een half uur Henk teruggevonden had, stond hij midden in een grote groep bromfieters te converseren. Ik begreep er niets van, maar later bleek dat de winnaar van de betrouwbaarheidsrit ook een Solex-rijder was. U begrijpt dat die twee het roerend met elkaar eens waren.... over de fantastische kwaliteiten van de Solex: de prima service overal, de lage onderhoudskosten, de enorme betrouwbaarheid en.... de uitzonderlijk lage aanschaffingsprijs (vanaf f 349.50)!

Of we nog meer bijzonder beleefd hebben op die vacantietocht? O ja, de hele vakantie was bijzonder.... we hebben heerlijk genoten! Er gaat niets boven vakantie met een Solex. En wat kost je zo'n reis nu helemaal? De Solex is zo reusachtig zuinig (ca. 70 km op 1 liter brandstof) en zo voordelig in onderhoud, werkelijk, er gaat niets boven een Solex!

Met **SOLEX** zó'n vakantie!

